

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. spalio 6 d. *

Byloje C-276/03 P

dėl 2004 m. birželio 24 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo,

Scott SA, įsteigta Saint-Cloud (Prancūzija), atstovaujama QC J. Lever, *barrister* G. Peretz, *solicitors* A. Nourry, R. Griffith, M. Papadakis, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai J. Flett, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje.

* Proceso kalba: anglų.

Prancūzijos Respublikai,

pirmojoje instancijoje į bylą įstojusiai šaliai,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann (pranešėjas), teisėjai N. Colneric,
K. Schiemann, E. Juhász ir E. Levits,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
posėdžio sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. vasario 3 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Scott SA* (toliau – *Scott*) prašo panaikinti 2003 m. balandžio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Scott prieš Komisiją* (T-366/00, Rink. p. II-1763, toliau – skundžiamas teismo sprendimas), kuriuo

Pirmosios instancijos teismas atmetė jos ieškinį dėl 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimo 2002/14/EB dėl pagalbos, suteiktos *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OL L 12, 2002, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo ta dalimi, kuria šis ieškinys buvo pagrįstas Europos Bendrijų Komisijos padarytu 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 15 straipsnio pažeidimu.

Teisinis pagrindas

2 Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnis nustato:

„1. Komisijos įgaliojimams išieškoti pagalbą taikomas dešimties metų senaties terminas.

2. Senaties terminas prasideda tą dieną, kai gavėjui skiriama neteisėta pagalba kaip individuali pagalba arba pagal atitinkamą pagalbos sistemą. Bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija arba jos prašymu veikianti valstybė narė, nutraukia senaties terminą. Po kiekvieno senaties termino nutraukimo laikas skaičiuojamas iš naujo. Senaties terminas sustabdomas, kol Komisijos sprendimas nagrinėjamas Europos Bendrijų Teisingumo Teisme.

3. Bet kuri pagalba, kuriai taikomas senaties terminas yra pasibaigęs, yra laikoma esama pagalba.“ (Pataisytas vertimas)

Bylos faktai

- 3 Iš ginčijamo sprendimo 12 ir 13 punktų bei iš skundžiamo teismo sprendimo 1–10 ir 13–19 punktų išplaukia, kad byla iš esmės buvo paremta toliau išdėstytais faktais.
- 4 1969 m. Amerikos teisės bendrovė *Scott Paper Company* įsigijo Prancūzijos teisės bendrovę *Bouton Brochard* bei įsteigė atskirą bendrovę *Bouton Brochard Scott SA* (toliau – *Bouton Brochard Scott*), kuri perėmė *Bouton Brochard* veiklą.
- 5 1986 m. *Bouton Brochard Scott* nusprendė Prancūzijoje įsteigti gamyklą ir šiam tikslui pasirinko žemės sklypą Loiret departamente, La Saussaye pramoniniame rajone.
- 6 1987 m. rugpjūčio 31 d. Orleano miestas ir šis departamentas *Bouton Brochard Scott* suteikė tam tikrų privilegijų. Pirma, šie administraciniai vienetai jai lengvatinėmis sąlygomis pardavė 48 hektarų sklypą šiame pramoniniame rajone. Antra, jie įsipareigojo apskaičiuoti asenizacijos mokestį taip pat pagal lengvatinį tarifą.

- 7 1987 m. lapkričio mėnesį *Bouton Brochard Scott* tapo *Scott*.
- 8 1996 m. sausio mėnesį *Scott* akcijų įsigijo *Kimberly-Clark Corporation*.
- 9 1998 m. sausio mėnesį *Kimberly-Clark Corporation* paskelbė uždaranti nagrinėjamą gamyklą, kurios aktyvus, tai yra žemės sklypą ir popieriaus fabriką, 1998 m. birželio mėnesį įsigijo *Procter & Gamble*.
- 10 Gavusi skundą, 1997 m. sausio 17 d. laišku Komisija Prancūzijos Respublikos paprašė pateikti informaciją apie prieš tai minėtas privilegijas. Paskui su šios valstybės narės valdžios institucijomis buvo susirašinėjama.
- 11 1998 m. gegužės 20 d. Sprendimu Komisija nusprendė pradėti procedūrą, numatytą EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje (po pakeitimo EB 88 straipsnio 2 dalis), ir 1998 m. liepos 10 d. laišku, 1998 m. rugsėjo 30 d. paskelbtu *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 301, p. 4), apie tai pranešė šiai valstybei narei.
- 12 Šią paskelbimo dieną Prancūzijos valdžios institucijos telefonu pranešė *Scott* apie sprendimą pradėti procedūrą.
- 13 2000 m. liepos 12 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo nuspręsta, jog lengvatinės žemės sklypo kainos ir asenizacijos mokesčio lengvatinio tarifo pagalba, kurią Prancūzijos Respublika suteikė *Scott*, yra nesuderinama su bendrąja rinka, ir pareikalauta ją išieškoti.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas teismo sprendimas

- 14 2000 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautu pareiškimu *Scott* pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo iš dalies.
- 15 Prancūzijos Respublika įstojo į šį procesą paremti *Scott* reikalavimus.
- 16 Šios bendrovės prašymu prieš nagrinėdamas kitus ieškinio pagrindus Pirmosios instancijos teismas nusprendė išsakyti nuomonę dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio pažeidimu.
- 17 Šiuo atžvilgiu *Scott* ieškinio pagrindą išskyrė į dvi dalis, kuriose nurodė, kad:
- laikydamasi nuomonės, jog senaties terminą galėjo nutraukti priemonė, apie kurią neteisėtos pagalbos gavėjui nebuvo pranešta – šiuo atveju 1997 m. sausio 17 d. prašymas pateikti informaciją, – Komisija pažeidė šį 15 straipsnį, arba kad
 - laikydamasi nuomonės, jog senaties terminą galėjo nutraukti priemonė, kuri buvo priimta ir apie kurią buvo pranešta šiam terminui pasibaigus – šiuo atveju 1998 m. gegužės 20 d. Sprendimas pradėti procedūrą – Komisija pažeidė tą patį 15 straipsnį.

- 18 Skundžiamu teismo sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė tą ieškinio dalį, kuri buvo pagrįsta Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio pažeidimu, ir nusprendė toliau nagrinėti bylą.
- 19 Laukdamas šio sprendimo Pirmosios instancijos teismas sustabdė procesą byloje *Scott prieš Komisiją* (T-366/00) bei byloje *Département du Loiret prieš Komisiją* (T-369/00), kurioje taip pat siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 20 *Scott* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą teismo sprendimą,
- panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį ta dalimi, kuria jis susijęs su pagalba nustatant lengvatinę žemės sklypo kainą, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

21 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atnesti visą apeliacinį skundą arba, nepatenkinus šio prašymo, jei Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą iš dalies,
- grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui, kad šis priimtų sprendimą, arba, nepatenkinus šio prašymo,
- atnesti Pirmosios instancijos teisme pareikšto ieškinio dalį dėl ieškinio pagrindų, susijusių su Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio pažeidimu.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai ir skundžiamas teismo sprendimas

- 22 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Scott* iš esmės remiasi vieninteliu ieškinio pagrindu, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnį, nusprendęs, jog senaties terminą galėjo nutraukti priemonė – šiuo atveju 1997 m. sausio 17 d. prašymas pateikti informaciją, – apie kurią pagalbos gavėjui nebuvo pranešta.
- 23 Skundžiamo teismo sprendimo 58–60 punktuose Pirmosios instancijos teismas iš tiesų nusprendė, kad vien aplinkybė, jog ieškovas nežinojo apie Komisijos prašymą

atitinkamai valstybei narei pateikti informaciją, neturi panaikinti šio prašymo poveikio Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnyje numatyto senaties termino atžvilgiu. Šiame straipsnyje nustatomas vienintelis senaties terminas, kuris tuo pačiu būdu taikomas atitinkamai valstybei narei ir trečiosioms šalims. Be to, EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra pirmiausia taikoma Komisijai ir atitinkamoms valstybėms narėms, o suinteresuotieji asmenys, įskaitant pagalbos gavėjus, turi teisę būti informuoti ir turėti galimybę išdėstyti savo argumentus, iš esmės atlikdami Komisijos „informacijos šaltinio“ vaidmenį. Tačiau Komisija neprivalo informuoti galimai suinteresuotųjų asmenų, įskaitant pagalbos gavėją, apie priemones, kurių ji imasi dėl neteisėtos pagalbos, prieš pradedant EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

- 24 Skundžiamo teismo sprendimo 61 punkte Pirmosios instancijos teismas papildomai nurodė, kad pagalbos, apie kurią nebuvo pranešta, kaip yra šiuo atveju, gavėjas negali turėti teisėtų lūkesčių, jog pagalba buvo suteikta teisėtai. Be to, to paties sprendimo 62 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad iki Reglamento Nr. 659/1999 įsigaliojimo šios pagalbos gavėjas visiškai negalėjo remtis teisiniu saugumu įgaliojimų išieškoti pagalbą senaties atžvilgiu ir kad todėl senaties termino nutraukimas iki įsigaliojant šiam reglamentui nepanaikino šio ieškovo teisinio saugumo.

- 25 Tačiau, *Scott* nuomone, ir iš formuluotės „priemonė, kurios imasi Komisijos <...> prašymu veikianti valstybė narė“, ir iš Reglamento Nr. 1999/659 15 straipsnio tikslo matyti, kad senaties terminą pagalbos gavėjo atžvilgiu gali nutraukti tik priemonė, apie kurią jam buvo pranešta, net jei skirtingoms suinteresuotosioms šalims yra numatyti skirtingi senaties terminai. Šiuo atžvilgiu *Scott* teigia, jog tai, kad EB sutarties 93 straipsnio 2 dalies pagrindu pradėtos procedūros metu pagalbos gavėjas yra tik paprastas „informacijos šaltinis“, kad Komisija neprivalėjo pagalbos gavėją įspėti apie priemonės, kuri nutraukia terminą, ėmimąsi, kad gavėjas negalėjo turėti teisėtų lūkesčių dėl neteisėtos pagalbos teisėtumo ar kad dešimt metų po nagrinėjamos pagalbos suteikimo šis reglamentas dar nebuvo įsigaliojęs, neturi reikšmės.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 26 Primintina, kad Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnis numato dešimties metų senaties terminą, kuris prasideda tą dieną, kai gavėjui (skiriama) neteisėta pagalba. Pagal šio straipsnio 2 dalį senaties terminą nutraukia „bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija arba jos prašymu veikianti valstybė narė“.
- 27 Tačiau, nors šioje nuostatoje iš tiesų yra dviguba nuoroda į „priemones, kurių imasi Komisija“ ir „(Komisijos) prašymus“, vis dėlto tai negali reikšti, kad šios institucijos atitinkamai valstybei narei skirtas prašymas pateikti informaciją gali reikšti „priemonę, kurios imasi Komisija“ tik tuomet, jei pagalbos gavėjui apie ją buvo pranešta. Iš tiesų, kaip išvados 87–90 punktuose pažymi generalinis advokatas, dviguba nuoroda gali būti paaiškinta, pirma, teisės aktų leidėjo redagavimo klaida, kuri, atrodo, atsirado neatkreipiant dėmesio į skirtingas procedūras perrašius 1974 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamento (EEB) dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal Europos ekonominės bendrijos taisyklės dėl transporto ir konkurencijos, taikymo terminų (OL L 319, p. 1) 2 straipsnyje panaudotą formuluotę. Antra, negalima atmesti, kad egzistuoja tam tikros situacijos, kai „Komisijos prašymas“ automatiškai ir tuo pat metu nereiškia „priemonės, kurios imasi Komisija“. Galiausiai, kaip išvados 91 punkte pažymi generalinis advokatas, Reglamentas Nr. 659/1999 pripažįsta kelių (viena po kitos einančių) priemonių, kurios nutraukia terminą, galimybę, nes jo 15 straipsnis numato, kad po kiekvieno senaties termino nutraukimo laikas skaičiuojamas iš naujo.
- 28 Vadinasi, Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio formuluotėje visai neužsimenama apie tai, kad senaties termino nutraukimo sąlyga yra pranešimas pagalbos gavėjui apie priemonę.

29 Vis dėlto reikia patikrinti, ar tokia sąlyga nekyla iš šiuo 15 straipsniu siekiamo tikslo.

30 Šiuo atžvilgiu iš Reglamento Nr. 659/1999 keturioliktos konstatuojamosios dalies matyti, kad teisinio saugumo sumetimais senaties terminas yra skirtas užkirsti kelią neteisėtos pagalbos išieškojimui, kurio nebegalima reikalauti. Taigi senaties terminas skirtas, *inter alia*, apsaugoti tam tikras suinteresuotąsias šalis, tarp jų atitinkamą valstybę narę ir pagalbos gavėją.

31 Todėl šios suinteresuotosios šalys tikrai turi praktinį interesą, kad joms būtų pranešta apie senaties terminą nutraukiančias priemones, kurių ėmėsi Komisija.

32 Vis dėlto šis praktinis interesas negali nulemti, kad Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio 2 dalis būtų taikoma tik tada, kai apie šias priemones buvo pranešta pagalbos gavėjui.

33 Iš tikrųjų EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra iš esmės vyksta tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės. Ji taikoma šiai valstybei narei, o ne pagalbos gavėjams (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 81 ir 83 punktus).

- 34 Tiesa, teismų praktika pripažino tam tikras pagalbos gavėjo procesines teises. Vis dėlto jos numatytos tam, kad pagalbos gavėjas Komisijai galėtų suteikti informaciją ir pateikti savo argumentus, tačiau procedūros šalies statuso jam nesuteikia.
- 35 Taigi, nors šalies statusas galėtų pateisinti pranešimo sąlygą, pakanka konstatuoti, kad pagalbos gavėjas šio statuso neturi.
- 36 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, nusprendamas, jog senaties terminą galėjo nutraukti priemonė – būtent 1997 m. sausio 17 d. prašymas pateikti informaciją, – apie kurią pagalbos gavėjui nebuvo pranešta, Pirmosios instancijos teismas Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio neaiškino klaidingai.
- 37 Tiesa, kad darant tokią išvadą nei faktas, jog pagalbos gavėjas negalėjo turėti teisėtų lūkesčių dėl neteisėtos pagalbos teisėtumo, nei faktas, kad dešimt metų po nagrinėjamos pagalbos suteikimo Reglamentas Nr. 659/1999 dar nebuvo įsigaliojęs, nėra būtini argumentavimo elementai. Tačiau šie konstatavimai nepažeidžia argumentavimo pagrįstumo.
- 38 Vadinas, ši ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą. Todėl apeliacinis skundas yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ³⁹ Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Pagal šio reglamento 69 straipsnio 5 dalies trečiąją pastraipą nesant prašymo priteisti bylinėjimosi išlaidų kiekviena šalis pati padengia savo išlaidas. Kadangi Komisija neprašė bylinėjimosi išlaidas priteisti iš *Scott*, darytina išvada, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Apeliacinį skundą atmesti.**
- 2. *Scott SA* ir Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.